

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Apostoli quidem quod faciunt, non mala intentione, sed ex imbecillitate faciunt: Hodiè verò inveniuntur, qui studiose aliorum verba depravant, & undique calumniose divulgant. Hinc sæpè vanus rumor exit inter fratres, sive illos qui eandem fidem nobiscum profitentur. Hi nigri sunt, adeoque studiose cavendi. Ne contrà faciem stes contumeliosi, ne sedeat quasi insidiator ori tuo, Sir. 8. v. 14. Confer c. 27. v. 26.

Idipsum expertus est David, 2. Sam. 10. v. 2. Stephanus, Act. 6. v. 13. Servator ipse, Joh. 2. v. 19.

Nos vitium hoc cane & angue pejus fugiamus, memores admonitionis Siracidis: Corripe amicum, ne fortè non fecerit &c. Sir. 19. v. 13. 16.

2. Videmus, unde in Ecclesiam errores irrepererint: nempe ex pravo Scripturæ intellectu, & incertis conclusionibus. Christus hîc ad Petrum ait: Si eum volo manere; hæc verba sinistrè intelligentes inferunt, nunquam eum moriturum. Hoc olim factum & hodiè tenus fieri amat.

Christus dicebat Joh. 6. v. 35. Ego sum panis vitæ, qui venit ad me, non esuriet. Ubi ille loquitur de spiritali manducatione, quæ ore fidei fit. Ideò paulò pòst addit: Caro non prodest quicquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, Spiritus & vita sunt, v. 63. E sinistro horum verborum sensu deindè sermo exiit inter Judæos, Dominum daturum carnem suam, ut velut alii cibi dentibus comminueretur, ex v. 53.

Dicente ad discipulos: Sedebitis super sedes duodecim, judicantes duodecim

tribus Israel, Matth. 19. v. 28. quod quidem die ultimo futurum Servator innuit, cum sederit in sede Majestatis suæ: Illi hæc verba perperam capiunt, unde sermo inter illos exiit, Dominum Regnum terrenum inchoaturum in tertis, ubi de proedriâ illi litigant, Luc. 22. v. 24.

Nos genuino verborum sensui inhaerentes, probè caveamus, ne ab illo seducamur: rectum verò sensum facilè attingemus, si devotis precibus verbum sedulò meditemur, audiamus & legamus, Sir. 32. v. 19. 20.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit
1. Ex Dei crucem dirigentis potestate. Non enim capillus de capite nostro sine voluntate ejus decidere potest, Matth. 10. v. 29. In manibus ejus tempora nostra sunt, Psal. 31. v. 16. Ringat licet Diabolus & mundus.

Apostolo Petro hîc Servator prædicit, quod usque in senectam Apostolatu fungi, tùm verò demùm Martyrii coronam reportare debeat: hoc immutari nequit. Et licet Herodes ipsi in principio insidias struxerit, tamen id frustra tentavit, quia Dominus Angelo suo missio liberavit eum è carcere, Actor. 12. v. 7. ubi verò tempus definitum consecutum fuerat, anno ætatis 78. Apostolatus 37. crucifixus est.

Idipsum plura exempla testantur. Quoties Israelitæ Mosen lapidandum præsumserunt? frustra tamen, donec vitæ termino consecuto, eum Deus montem

Nebo confcendere, ibique mori juffit, Deut. 32. v. 49.

Quantis infidiis Saul Davidem profecutus eft? Quanto furore Jefebelem Eliam? Sed uterque inania meditatus eft. Ille enim 70. ætatis anno in lecto placidè exspiravit, 1. Reg. 2. v. 10. hic vero igneo curru & igneis equis in cælum avectus eft, 2. Reg. 2. v. 11.

Sic Diabolus absque Dei permiffu ne gty quidem nocere nobis potest, Exod. 8. v. 18. Ideò pleni fiducia cum Paulo dicere poffumus: Nemo noftrùm fibi vivit: & nemo fibi moritur &c. Roman, 14. v. 7. 8.

Sed & confolationem adfert, fi fciamus, cur Deus permittat, ut fideles fui ita affligantur, & velut oves maectentur, nimirum, ut Deus clarificetur. Ita in gloriam Dei cedit, fi Christianus patitur, aut perimitur ob nomen ejus. Equidem coràm mundo ignominiofum videtur, quando pii carnifici traduntur, & igne, fune, gladio, aut alio modo necantur. Verùm quia non patiuntur, quali homicidæ, aut fures, aut malefici, aut curiofi alienarum rerum, non eft, quod erubescant, 1. Petr. 4. v. 14. Nam pretiofa in confpectu Domini mors Sanctorum ejus, Pfal. 116. v. 15.

Hinc Moles magis elegit affligi cum populo Dei, quàm temporalem peccati habere jucunditatem: adfpiciebat enim in remunerationem, Hebr. 11. v. 25.

Hinc Apoftoli ibant gaudentes à confpectu concilii, quoniam digni habiti funt, pro nomine Jefu contumeliàm pati, Act. 5. v. 41.

Hinc Babylas Epifcopus Antiochiæ carnifices oravit, ne catenas fibi detrahe-

rent, quò in hoc decore coràm tribunali Chrifti triumphare poffet, Matth. 5. v. 11.

II. Ex Correctionis lenitate. Johannes, de quo hanc opinionem conceperant, eandem modè refellit, inquiens: Non dixerat Jefus: non moritur, fed, fi volo eum manere, donec veniam, quid ad te?

Docet hoc ipfo, quomodo errores, qui ex finiftrâ Scripturæ interpretatione nati funt, refellere, & in viam errantes reducere debeamus: nempè non verbis acetbis & contumeliosis, fed in mansuetudine & lenitate, Rom. 15. v. 1. Gal. 6. v. 1.

Et quò efficacius hæreticos convincamus, folius Scripturæ testimonia adhibenda funt. Non verbis loquimur, quæ docet humana fapientia, fed quæ docet Spiritus fanctus, 1. Cor. 2. v. 13. Ad legem & testimonium Efa. 8. v. 20. Hoc verbum manet in æternum, Efa. 40. v. 8. quod potens eft exhortari, Tit. 1. v. 9.

Ex Scripturâ Chriftus divortii jus docuit, & Pharifæos perperam fentientes redarguit, Matth. 19. v. 3. 6.

Ex Scriptura Servator contrâ Sadducæos refurrectionem mortuorum probavit & afferuit, Matth. 22. v. 23. feqq.

Ex Scripturâ Paulus contrâ Judæos evicit, Jefum Nazarenum Meffiam & Filium Dei effe, Act. 9. v. 21. 22.

Hinc Auguftinus: Dominus nihil credi voluit, adverfus confirmatam Scripturarum autoritatem. Et iterum: Major eft hujus Scripturæ autoritas, quàm omnis humani ingenii perfpicuitas.

Sic & nos verbum Dei majoris faciamus, quàm omnium hominum gloffas, orantes cum Servatore: Sanctifica nos in ve-

in veritate tuâ, sermo tuus veritas est, Joh. 17. v. 17.

III. Ex historia infallibilitate. Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scripsit hæc. Et scimus, quia verum est testimonium ejus, dicit Johannes, qui & ipse est, de quo hic sermo inter discipulos exierat, quod non moriturus sit. Ideo hinc palam testatur, quid ex ore Servatoris audierit, & opinionem hanc falsam emendat. Merito ergo ei fidem habemus, quia non ex propria auctoritate loquitur, sed velut testis oculatus à Deo in hoc ordinatus, ut veritati testimonium perhiberet.

Perpicimus hinc, quanta *Autoritas Scripturae* sit. Doctrina Apostolorum & Evangelistarum vera & certa est, illi enim id annuñciaverunt nobis, quod audiverunt, quod oculis suis viderunt, quod perspexerunt, quod manus eorum contrectarunt, 1. Joh. 1. v. 1. illi sunt, quos Spiritus sanctus in omnem veritatem duxit, Joh. 16. v. 13. Hinc Petrus, 2. Ep. 1. v. 16-18. Confer Act. 4. v. 20.

Efficax hinc solatium nobis suboritur in omnibus tentationibus. Scriptura sacra non fabellis Ælopi, aut naso cereo similis est: sed liber est veritatis. Ideo certi sumus, fidem nostram sufficienter fundatam, omnesque Dei promissiones Etiam & Amen esse, 2. Cor. 1. v. 20. Lex Domini perfecta est, convertens animas, Psal. 19. v. 8. 11. Actor, 20. v. 27. 2. Timoth. 3. v. 16. Sufficiunt sanctæ & divinitus inspiratæ Scripturæ, ad omnem instructionem veritatis, ait Augustinus.

Nos hinc fidelem Dei providentiam, quâ salutis nostræ rationem habet, agno-

scamus, libros Scripturæ sacre eò magis diligamus, in iis legamus, & illos perscrutemur, quo salvifica Dei agnitione imbuti, ad salutem promoveamur, juxta Christi instructionem: Scrutamini Scripturas, Joh. 5. v. 39.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur *Regulis*, ut sunt

I. *Christum dilige*. In prælecto nostro Evangelio Christus Petrum tertiam vice interrogat: an se diligit? Et respondet Petrus: Domine, tu omnia nosti, tu scis, quia amo te. Id ipsum discamus nos ab ipso.

Caritas Christi supereminens scientia est, ait Paulus, Eph. 3. v. 19. Et si quis non amat Dominum nostrum Jesum Christum, sit anathema Muharematha, 1. Cor. 16. v. 22. Et quidni beneficium hunc Dominum diligeremus, quem amor hominum fecit hominem, cujus delicta sunt cum filiis hominum, Proverb. 8. v. 31.

Quis eum non diligeret, qui ab initio Ecclesiæ suæ præstò fuit. Mirificavit eam, Psal. 4. v. 4. in utero suo portavit, Esa. 46. v. 3. in manibus suis descripsit, Esa. 49. v. 17. ut signaculum super cor suum posuit, Cant. 8. v. 6. ut pater ejus miseratus, Psal. 103. v. 13. ut mater dilexit, Sir. 4. v. 11. ut mater consolatus, Esa. 66. v. 13. ut Sanator curavit, Exod. 15. v. ult. & ira semper mirabilis in Sanctis suis fuit, Psal. 68. v. 36.

Quis eum non amore amplecteretur, in quo cœlestis Pater nos dilexit antè

aaaa 3

jaçta